

LEEUWARDER COURANT.

MAANDAG, den 11 Julij.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN, den eersten Julij.

Men zegt, dat het congres van Weenen in september geopend, en dat ons land op hetzelfde door lord *Castlereagh* vertegenwoordigd zal worden. Men verzekert verders, dat Napels weder met Sicilie vereenigd zal worden, doch dat de tegenwoordige Koning van Napels eene rijkelijke schadevergoeding erlangen zal.

Het vredes-traktaat van Parys, is thans in het hooget- en lagerhuis overwogen geworden. In het algemeen is hetzelfde zeer goedgekeurd, met uitzondering van het artikel, waarbij aan Frankrijk wordt geoorloofd, om nog gedurende vijf jaren den slavenhandel voort te zetten. In het lagerhuis heeft lord *Castlereagh*, bij gelegenheid van deze discussien, een aanspraak gedaan, waarin veel merkwaardigs, betrekkelijk den tegenwoordigen toestand van Europa voorkomt, en welke grootendeels op het navolgende neder komt:

„Dat hij zeer voldaan is over den keer, welke de discussie over dit onderwerp genomen heeft, waar door hij zijne aanmerkingen, omtrent dit gewigtige stuk, merkelyk kan bekorten. Hij hoopt dat de kamer overtuigd zal zijn, dat niets de gedachte aan de welwillendheid en toegevendheid, waarmede men hem zoo wel in zijne afwezigheid als in zijne tegenwoordigheid behandeld heeft, verloren kan doen gaan. Hij is zeer voldaan, dat er slechts een artikel gevonden wordt, hetwelk de goedkeuring van de kamer niet geheel en al wegdraagt, doch hij voor zich hoopt, dat men in het vervolg zal erkennen, dat hij het beste middel gekozen heeft, om de zaken tot het gewenschte punt te brengen. Hij had wel gewenscht, den wil van de kamer ook in dit opzigt geheel en al te hebben kunnen volgen, doch hij achtte zich gelukkig, dat dezelve niet verder gegaan ware, alzoo niets de onderhandeling meer nadeel zoude toegebracht hebben, dan de maatregelen, om de uitvoerende magt tegen te werken. Het wel gelukken van de goede zaak, was in de daad toetescrijven aan de regtvaardigheid, welke de handelingen der bondgenooten ten grondslag strekten. De herstelling van de *Bourbons*, is een groot voordeel, hetwelk Frankrijk weder in het verbond der natien van Europa deel doet nemen; men had wel is waar, vrede kunnen sluiten tusschen Engeland en Frankrijk, doch de dwingelandij van *Buonaparte*, had alle de natien van Europa zoo veel nadeel toegebracht, dat dezelve zich nimmer daarop zouden hebben durven verlaten, en hij van zijnen kant zoude nimmer hebben kunnen geloven, dat

gemelde natien hem, al het kwaad, hetwelk hij hun had doen lijden, vergaven. Hij was voor zich zelve overtuigd, dat een vrede met *Buonaparte*, nimmer met den geest en het gevoel van de engelsche natie konde stroken, doch hij zag de noodzakelijkheid om dien te maken, en hij had ook getracht dien te sluiten, met den man, die destijds de Souverein van Frankrijk was, al had men hem bij zijne terugkomst in het vaderland, het slechste onthaal gegeven. Hij gehoorzaamde de bejnginselen, welke zijne eer en geweten hem voorschreven, en hij was bereid, om zich bij de bondgenooten te voegen, in alles, wat zij na rijp beraad hadden willen ondernemen; wel overtuigd, dat niets meer de belangen van Europa en misschien die van de geheele wereld zoude benadeelen, dan de minste scheuring tusschen de bondgenooten. Deze staatkunde hield hij voor de voorzigtigste en ook voor de gelukkigste. Dezelve deed de negotiatien voortzetten met dien man (*Buonaparte*), na dat hij in 5 onderscheidene gevechten, het voordeel behaald had. Het was voorzeker een oogenblik van groote ongerustheid, en het was toen, dat de bondgenooten het besluit namen, om te verwinnen of om gezamentlijk te bezwijken; het was toen, dat men, na alles rijpelyk overwogen en berekend te hebben, te Chaumont eene akte teekende, welke wellicht in de jaarboeken der staatkunde geen voorbeeld heeft, waarbij vier Souvereinen zich verboden, om 600,000 man op te been te houden, tot dat de fransche natie den eenen of anderen stap gedaan had, waar uit de gezindheid des volks konde blijken.”

„Het was de spoedige marsch naar Parys, welke de bondgenooten in staat stelde om daar binnen te trekken, geenzins als vijanden, doch in zegepraal, onder het gejuich van de geheele bevolking. Indien de bondgenooten *Buonaparte* niet om den tuin geleid hadden door eenige afzonderlijke korpsen in deszelfs rug te doen manoeuvreren, deszelfs aandacht daar door aftrekken en vijf marschen op hem te winnen, zoude de vermeertering van Parys stromen bloeds gekost hebben en deze merkwaardige stad misschien in een puinhoop veranderd zijn geworden.

„Het afbreken van de onderhandelingen te Châtillon was geenzins het gevolg van de gebeurtenissen in Bordeaux, maar alleen een gevolg van de uitvlugten van *Buonaparte*. Het was in deze omstandigheden, dat de bondgenooten voor Parys verschenen, zich in geenendeel mengende met de regeering van Frankrijk en het is ook daarom, dat de Parijzenaren geene voorstellen deden, voor dat zij wisten dat de onderhandelingen van Châtillon afgebroken waren en men genen vrede met *Buonaparte* te wachten had. Zoodra zij eenmaal hunne verkleefdheid aan de *Bourbons* te kennengaven, gevoelden de bondgenooten, dat dit de eenige weg was, lange

welken men den vrede van Europa konde bevestigen, en in dit opzigt hebben dezelve met eene edelmoedigheid te werk gegaan, welke een eenwigdurend gedenkteeken voor hunne roem zal wezen.

„ Het was noodig, om Frankrijk weder tot deszelfs vorige grenzen terug te brengen, en boven alle andere dingen gevoelde men de noodzakelijkheid, om Holland van eene genoegzame barrière te voorzien, ten einde deszelfs vrijheid, en onafhankelijkheid tegen allen aanval te beschutten, terwijl men aan hetzelfde, naarmate het te land sterk en magtig wordt, met eene even milde hand deszelfs kolonien zal terug geven. Hij begreep, dat Holland met de voorgestelde vermeerdering van grondgebied, en bezittingen ten eenemale in staat zoude zijn om deszelfs onafhankelijkheid te handhaven, en alzoo de schikkingen ten dien opzigte in het reeds gemaakte verdrag, niet in deszelfs geheelen omvang zijn gemaakt, zullen dezelve op het aanstaande congres, tot een ieders genoegen, worden vastgesteld.

„ Hij hoopte verder, dat Spanje deszelfs zaak niet door wreedaardigheid zoude bevleeken, terwijl 'er voorts nog eenige punten waren, waaromtrent zijn plicht hem verbodt zich thans te verklaren; alleen moest hij 'er bijvoegen dat Engeland tot nog toe slechts een wapenstilstand gesloten heeft met den man, welke thans aan het hoofd van de napoleonaansche regering staat. Hij eindigde met te wenschen, dat het denkbeeld dat de Engelschen en Franschen natuurlijke vijanden zijn, voor altijd verbannen moge worden en dat de leden van de familie der Bourbons nimmer mogen vergeten de wijze, waarop zij hier te lande ontvangen zijn geworden.”

P. R. A. N. K. R. Y. K.

PARYS, den 2 Julij.

Bij eene koninklijke ordonnantie van den 8sten juni, zijn ter spoedige uitvoering van art. 18 tot 31 ingesloten, van het vierdes-verdrag, den gosten mei te Parys gesloten, met de verbondene Mogendheden, en het vierde additioneel artikel van het traktaat met Engeland, bepaltende den wederzijdschen afstand van sommige pretentien, en de regeling, hoe met opzigte der liquidatie van andere zal worden te werk gegaan, tot commissarissen van wege Frankrijk benoemd, de heeren *Dufrèsne de Saint-Leon*, oud liquidateur der publieke schuld; *Kisser*, oud directeur-generaal der rekeningen van de intendance der schatkist in de Over-Alpische departementen, en *Perrin de Fontenoi*, inspecteur-generaal van de schatkist, en belast geweest met eene zending in de departementen van den Rijn, van België, van Holland en de Hantzee-departementen.

De Prins *Eugenius* is van hier naar München, de residentie van zijnen schoonvader den Koning van Beieren, vertrokken. Gedurende zijn verblijf in deze hoofdstad heeft hij het streeks onthaal genooten. Bij zijne aankomst ontving hem de Keizer van Rusland met de toegenegenheid van een waat vriend. Z. M. wilde hem zelfs bij zijne moeder de Keizerin *Josephine* geleiden, en getuigen zijn van hunne beënkunst. Ook de overige geallieerde Souvereinen hebben hem blijken van de hooge achting voor zijn persoon gegeven. Boven al heeft *Lodewijk XVIII* hem met de grootste onderscheiding behandeld. Toen de Prins zich in het paleis der Tuilleries vertoonde om zijne hulde aan Z. M. te betuigen, vroeg men hem in de zijkamer, onder weiken titel men hem moest aandienen? De Prins gaf ten antwoord: zeg eenvoudig *Eugenius Beauharnais*. Op hetzelfde

aogenblik ging de deur open van Zijner Majesteits vertrek, welke riep: *laat Prins Eugenius binnen komen!* Zijne Majesteit ging hem te gemoet en sprak hem dus aan: *Omhels mij, voorbeeld der Korsten!* vervolgens zeide de Prins, zich buigende, tot Zijne Majesteit: *Geboren onderdaan des Konings van Frankrijk zijnde, zou mijn vurigste wensch geweest zijn, zoodanig te sterven.* Zijne Majesteit sprak eenigen tijd zeer vriendelijk met hem, en beschouwde hem met deelneming, voegende daar bij: *Niemand, waardeerd uwe talenten en uw plichtmatig gedrag beter dan ik: zoo ik verplicht ware oorlog te voeren, zal ik met volkomen vertrouwen toevlugt tot uwen Degen nemen.*

De minister van oorlog, heeft eene dagorde uitgevaardigd, waarbij aan alle de opper-officieren der armeeën bevolen wordt, om op de onderscheide hoofdpunten van het koninkrijk, den 18den julij, eene algemeene revue te houden, over alle de militairen, zoowel de genen, welke nog onder de wapenen zijn, als de zoodanige, die zich in de hospitaal en elders mogten bevinden, ten einde een naauwkeurigen staat te hebben van den tegenwoordigen toestand der korpsen, en de organisatie der armee te volkomen.

B I N N E N L A N D S C H E B E R I G T E N.

V E R E E N I G D E - N E D E R L A N D E N.

ZAANDAM, den 4 Julij.

Zijne Majesteit de Keizer van Rusland heeft op gisteren deze plaats met een bezoek vereerd, vergezeld door Zijne Koninklijke Hoogheid den Souverein, deszelfs Doorluchtige Familie, en een zeer aanzienlijk gevolg.

Men had de komst van het hooge gezelschap te water van Amsterdam verwacht, en hierom was het admiraalschap van jagten en boeijers, van de Zaan reeds vroeg in drie eskaders afgevaren, tot aan het begin der Voorzaan, alwaar op het punt van de Rijdsdam een vreugdeteeken was opgericht, versierd met vlaggen van alle de verbondene Mogendheden, en voorzien met het opschrift: *Liberator venit, Gaudemus, (de Bevrijder komt, wij zijn verheugd).*

Het berigt in den vroegen morgen gekomen zijnde, dat de Monarch vooraf naar Broek in Waterland zoude gaan, zoo zeilde het admiraalschap af naar Amsterdam, en saluëerde aldaar het hooge gezelschap bij den overtocht naar het Tolhuis.

Ten half vijf uren kwamen de hooge gasten; zij voldeden gaarne aan het verzoek, om aan de oostzijde bij het veld, de Burgt, uit de rijtuigen te willen gaan, en hier werd de Souveraine Vorst door den heer burgemeester *D. Dekker*, en de Monarch door den heer *K. Mul*, met zeer korte aanspraken, begroet.

De stoet ging van daar naar den Dam, alwaar het logement de Otter, zijnde het huis, waarin *Peter de Grootte*, op den 18den augustus 1697, het eerst, dadelijk na zijne aankomst, intrad, tot de ontvangst was gereed gemaakt. Alles wat naar herberg zweemde was weg genomen, en het geheele huis was, hoe zeer wel met vorstelijke pracht, echter met Noordhollandsche netheid opgesierd. Op de zaal voor den Monarch, waren geen versierselen, alleen hing er een groot en schoon schilderij, *Peter den Grooten*, in het harnas verbeedende. De voor- en achtergevels pronkten met vele vlaggen en waren geheel versierd, terwijl eene decoratie voor de deur een gepast opschrift droeg:

Op de groote sluis was een erepoort opgerigt, pronkende op den top, met het beeld van den Vrede; dezelve had tot opschrift: *Aan Alexander den Vredesstichter. Het verheugde Zaandam;* en op de schieden terzijde, stond: *Door Peter den Grooten, Eer! en door Alexander den Gezegenden, Vrede!*

Bij de eerepoort werden de Keizer en de Vorst, door zestien dochters der leden van de regering, waar van veertien in Zaandamsche kleeding waren, begroet. Mevrouw *A. Mulu* bood aan den Keizer een olijftak en eiken krans; mevrouw *A. Dekker*, aan den Vorst een bloementros; de hooge personen namen dit nedrig offer met zoo vele heuschheid aan, als het met bevalige minzaamheid en zedige vrijmoedigheid was aangeboden; de zes jongste meisjes bestrooiden den weg met bloemen.

In het huis gekomen, mogt de eerw. *Tenckinat*, leeraar der hervormde gemeente, den Vorst en ook den Monarch met eene korte aanspraak, uit naam der geestelijken van alle gezindheden, begroeten; terwijl de beiden Vorsten hun bijzonder genoegen daar over deden blijken; weinig tijds daarna begon de wandeling naar het huisje van Czaar *Peter*, op het Krimp.

De voorgevels der huizen waren alle uit een hand met guirlandes vercierd, waar van het eentoonige door verschillende spreuken in het latijnsch, russisch en nederduitsch, op schilden of strooken linnen, en decoratien met vlaggen enz., was weggenomen.

Om dat men als nog onzen geliefden Souverein alhier niet had mogen zien, begreep men dat van deze gelegenheid gebruik moest worden gemaakt, tot betooning van hulde en eerbied aan dezelve, en men had hierom de spreuken en divisien afgewisseld, zoo ter eere van den Vorst als van ALEXANDER en ter herinnering aan PETER.

Onder de eerste werd met bijzondere opmerking beschouwd het schild voor het raadhuis, waarop de pijlen uit het oude wapen zijn afgebeeld, met een oranje lint tot een bundel saamgebonden, en het onderschrift: *Nunc fortior (Nu is het sterker.)*

Op den Dam zag men eene eenvoudige zuil, waar boven een wierookvat, ten zinnebeelde van dankbaarheid. Het voetstuk droeg tot opschrift: *Aan den Vorst.* Aan de schacht der zuil hing een vercierd schild, waarop een olijf- en oranjetak, kruislings, met het opschrift: *Onze wenschen zijn vervuld.*

Onder de spreuken op ALEXANDER, trokken de bijzondere aandacht, de volgende dichtregels uit de voortreffelijke lierzang van mr. ARNTZENIUS, ALEXANDER.

Waar nam ons heil en vreugd begin?

De heldenmoed noemt: RASTOPSCHIN!

De deugd noemt ALEXANDER!!

en

Hij spaarde den verwonnen Staat.

't Vernederd Volk, den veegen Raad.

Ja spaart zelv' BONAPARTE.

Over de krimpsloot was eene brug gelegd, en hier eindigden de vercierselen. Voor het huisje stond slechts op een schild het opschrift:

Niets is den Grooten Man te klein.

Na dat de Keizer de werf bezocht had, waarop PETER zich als werkman heeft doen aantekenen, kwam men aan het huisje. De Vorst leidde den Monarch binnen, en duidelik zag men de aandoening, die de verbazende tegenstelling van dit eenvoudig verblijf met de magt en den luister van deszelfs voormaligen bewoner, en zoo vele andere herinneringen, natuurlijk moesten wekken.

De Vorst stelde aan den Keizer voor, om een blijvend gedenkteeken na te laten van dit merkwaardig bezoek; met genoegen werd dit ingewilligd. Alles was in gereedheid, en hierop metselde de Monarch met een zilveren troffel, een steen van wit marmer in de schoorsteen, waarop in gouden letteren staat:

P E T R O M A G N O

A L E X A N D E R.

(Aan Peter den Grooten Alexander.)

Een andere steen, met een gepast opschrift, zal eerlang ter zijde van dezelve worden gezet.

Mr. *Jacobus Scheltema*, door den Vorst gelast, om Hoogstdenzelven te vergezellen, ten einde den Keizer te kunnen dienen van berigt, had hierop de eer een prachtig gebonden exemplaar van zijn werk: *Peter de Grooten in Holland en te Zaandam*, aan Zijne Majesteit te mogen aanbieden. Hij deed zulks met eene zeer korte aanspraak.

J. A. Bulsing, eigenaar van het Huisje, die veel gedaan heeft tot instandhouding van hetzelfde, had hierop de eer daarvan berigt te geven, en liet door zijne dochter aan de doorluchtige gasten een glas wijn aanbieden, hetwelk met gulheid werd aangenomen.

De trein ging vervolgens langs denzelfden weg naar den Dam, en toen werd aan den Monarch door mevrouw *R. H. Keizer*, geb. *Walch*, een zeer fraaf model van het huisje, door den bekwamen timmerman *Jan Hoogerbeets*, met groote kunst vervaardigd, en door mevrouw *T. Noome* eene pop, welke zeer kostbaar en net gekleed was, in het costuum der Zaandamsche vrouwen, van den jare 1700, aangeboden. De Vorst betoonde insgelijks zijn genoegen over deze heusche dienstvaardigheid.

Nu begon het watervermaak. Op den Binnenzaan, achter den Dam, lagen de sloepen van de lands werf. De Souvereinen traden in de prachtige sloep van den Vorst, en het gevolg in anderen.

Daar er eene zeer groote meenigte van tentjagtes en andere roei-vaartuigen op de Agterzaan aanwezig waren, en de kleine boeiers en jachten insgelijks in admiraalschap zeilden, zoo gaf dit een en ander een tooneel nooit gezien, en nimmer elders te herhalen.

Alle erven aan de Zaan waren opgevuld met menschen, alles was versierd met vlaggen en groene slingers en bloemen, de groote sloepen waren omringd van eene meenigte kleine gezelschappen in de tentjagtes, terwijl alles en van ganscher harten juichte. Onbeschrijflijk was dit bevallig tooneel, waarvan de agtergrond gestopt werd door eene vrij groote vloot vrachtschepen en andere vaartuigen uit Noord-Holland, die benoorden het Papenpad waren blijven liggen, en, met menschen opgevuld, insgelijks met vlaggen versierd waren.

De hooge gasten waren door deze vertooning ten hoogsten getroffen; door langer verblijf en verloop van tijd, konde een ontwerp, hetwelk men had, om Zaandamsch huis en huishouding, nog geheel ingerigt naar den onderwerschen trant, door den Keizer te doen bezigtigen, niet worden ten uitvoer gebragt; de hooge gasten keerden naar het huis aan den Dam terug.

Terwijl dezelve een prachtig en keurig dejeuner gebruikten, hadden zij het ruim gezigt op den Agterzaan, en hier was ru het gewoel zonder voorbeeld, daar alles de Zaan afakte, en een ieder zijn best deed ter vermeerdering der algemeene vreugde. De landsloepen werden doorgeschut, en deze werden gevolgd door vele andere vaartuigen.

Toen het hoog-aanzienlijk gezelschap vertrok, lagen de sloepen aan de gemaakte pieriger aan de Schulpwert, en toen het in dezelfde traag, om naar de jachten, bij den Rijsdam geankerd, te varen, zagen zij zich op nieuw omringd door zulk eene menigte zeil-vaartuigen, als bij menschen geheugen op den Zaan gezien is. Met deze vloot voer men tot aan den Rijsdam, hier lag het admiraal schap van de Zaan, en begroette de Souvereinen tot afscheid. De groote lands jachten voeren hierop naar Amsterdam, vergezeld door alies wat varen konde. Het Y en Amsterdam zag nu eene dier vertooningen, die wij wel uit de geschiedenis der plechtigheden bij inhalingen of vertaal van vorsten, uit de printen van *Luiken*, *Vinkelen* en anderen, kennen, doch op de herhaling van welke wij bijna niet meer hadden durven hopen.

Het fraaije weder, de matige wind, met een woord, alles werkte mede. De heuge pesoonen verheerlijkten alies door heusche minzaamheid en hartelijk vertrouwen. Overal was blijdschap, overal orde, waartoe de medewerking van hunne excellentien den gouverneur van Noord-Holland, van *Tasch van Goudriaan*, den admiraal *Verdoren*, en den generaal *de Jongh*, die allen tegenwoordig waren, zeer veel heeft medegewerkt. Schutterij, landstorm, miltie, allen waren even ijverig, door niets is de vreugde gestoord, en hoe verbazend groot ook de toevloed van vreemdelingen en inwoners was, nergens had men eenige moeite; een ieder schikte zich zelve tot orde, een ieder had gevoel, dat hij de tijdgenoot was van *ALEXANDER DEN GEZEGENDEN, DEN VREDESTICHELER*; elk waardeerde het geluk om den grootsten, dat is *den meest goeddoenden Man* uit de geschiedenis te zien. Deze dag zal voor zeer velen een blijde gedenktag blijven van ongestoorde en ongemengde vreugde.

UTRECHT, den 5 Julij.

Heden morgen, even voor zeven uren had deze stad het bijzonder genoegen Z. M. den Keizer van Rusland binnen hare muren te ontvangen, welke buiten de Catharine poort, gelijk ook voor het posthuis daar Hoogstdezelve van paarden verwisselde, door eene commissie uit de regering wierd opgewacht, en zich, op de invitatie van den heer burgemeester naar het paleis begaf, alwaar een dejeuner voor Z. M. was gereed gemaakt, en na iets ter versiersing te hebbengebruikt, heeft Hoogstdezelve zijne reis over Zelfst naar Nijmegen voortgezet.

De Monarch bevond zich, in eene opene cale, met zes paarden bespannen, sed, alsoo de Catharine-poort in, en die der Wittevrouwe uit, onder het gejuich van een groot aantal aanschouwers. De straten, waarvan alle de huizen of met vlaggen of met groen waren versierd, passerende, en dat onder het gelui der klokken, en het bespelen der carillons, terwijl de komst, en het vertrek van Zijne Majesteit, door 101 salut schoten uit het kanon, is aangekondigd.

's GRAVENHAGE, den 6 Julij.

Gister avond, is Z. K. H. in de residentie gereverteerd, hebbende Amsterdam, in den voormiddag, verlaten, weinige uren nazat Z. M. de Keizer *Alexander* zich op weg begeven had, om zijne reis naar Duitschland, over Utrecht en Nijmegen, voort te zetten. Z. M. heeft, bij iedere gelegenheid en herhaaldelijk, de meeste tevredenheid te kennen gegeven over de blijken van algemeene roejuiching en erkentelijkheid, die Hoogstdezelve aionne, gedurende de bezigtiging van dit land

en deszeifs merkwaardigheden, hebben verzeld. Niet minder is Z. K. H. voidaan geweest over de eenstemmige gestadig, met welke de Nederlanders van alle standen die dezelve gevoelens van welwillendheid en personeelke hoogachting uitgedrukt hebben, die hunnen Souverein, sedert vele jaren, jegens den grootmoedigen beheerscher van Rusland hebben bezielt, welke, in den vertrouwelijken omgang dezer laatste dagen, nog zijn verhoogd en bevestigd geworden, en ten gevolge waarvan Z. M. de Keizer Z. K. H. den Souvereinen Vorst verzocht heeft de orde van St. Andreas aan te nemen, terwijl de zelfde orde aan Z. K. H. den erfprins te die van St. Alexander Newsky aan Z. D. H. prins *Frederik* zijn geschonken.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Prinse van Oranje-Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, enz., enz., enz.;

Aan alle degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij, in consideratie van bijzondere ons voorgekomen omstandigheden, ten dienste van den Lande noodzakelijk bevonden hebben, om, bij onze publicatie van heden, een generaal pardon te verleenen aan alle onder-officieren of manschappen, welke zich aan desertie hebben schuldig gemaakt; maar tevens even zeer overtuigd zijn van de noodzakelijkheid, om krachtadige maatregelen te nemen, waar door die misdaad, voor het vervolg, moeilijk gemaakt, en de ontdekking der schuldigen, zoo veel mogelijk, bevorderd worde;

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal dezer Landen, hebben goedgevonden en verstaan te ordonneren en te statueren, gelijk wij ordonneren en statueren bij dezer:

Eerstelijk: Dat geene voerlieden, veerschippers of andere soortgelijke personen eenige onder-officieren of manschappen, tot de landmagt van dezen Staat behoorende, in hunne schuiten, schepen, vaartuigen, wagens of rijtuigen zullen mogen innemen en overbrengen, zonder dat hun, alvorens, gebleken zij, dat dezelve van eene behoorlijke pas zijn voorzien; en dat alle commissarissen van schuiten en andere veeren daarop zorgvuldig zullen moeten letten, op pene, dat de schuldige of nalatige commissaris, schipper of voerman zal verbeuren zoodanige geldboete, als door den regter zal worden bepaald, mits niet te boven gaande de somme van *tweehonderd* guldens, en dat zelfs, ingevalle van verregaande nalatigheid of opzettelijk verzuim, dezelve met privatie hunner bediening zullen worden gestraft.

Ten tweeden: Dat, almede op verbeurte van eene boete, niet te boven gaande gelijke som van *tweehonderd* guldens, geene ingezetenen, hetzij dezelve al of niet logement houden, eenige zoodanige onder-officieren of manschappen zullen mogen logeren of herbergen, ten zij aan hen de verlof-passen of paspoorten van zoodanige onder-officieren of manschappen zullen zijn geveerd.

Zulende de logementhouders of herbergiers, welke hieraan mogten contravenieren, bovendien, met intrekking van hunne akten of admissien, kunnen worden gestraft, indien de regter daartoe termen mogt vinden.

Eindelijk: Dat alle ingezetenen, welke voorbedachtelijk aan eenige onder-officieren of manschappen burgerbeederen zullen hebben gegeven, geicend, verkocht

of bezorgd, ten einde derzelve desertie te begunstigen, met een jaar gevangenis, of ook, naar omstandigheden, met eene geboete van drie honderd tot een duizend guldens zullen gestraft worden.

Zullende de eene helft van alle de voorschreven geldboeten genoten worden door den aanbrengrer, en de wederhelft van dezelve in 's Lands kas moeten gestort worden.

Lastende en bevelende wij onzen procureur-generaal, mitsgaders alle officieren van justitie en politie, regters, magistraten en plaatselijke besturen, een' ieder, voor zoo verre het hem aangaat, nauwkeurig toe te zien, en door hunne dienaren, suppoosten en onderhoorigen te doen toezien, dat zich geene deserteurs onder hun ressort of in hunne gemeenten ophouden, mitsgaders, dat de bepalingen, verordeningen en penali eiten deswegens, bij deze, gemaakt en gestatueerd, zonder oogluiking en met alle gestrengheid, worden achtervolgd en toegepast.

En op dat niemand hier van ignorantie pretendere, zal deze op de gebruikelijke wijze gepubliceerd, en in het Staatsblad geïnsereerd worden.

Gegeven in 's Gravenhage, den 25sten juni des jaars 1814, en van onze regering het eerste.

(geteekend,) W I L L E M.

Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,

De algemeene secretaris van staat,

(geteekend,) A. R. F A L C K.

De commissaris-generaal voor het departement van oorlog in aanmerking nemende, dat vele militairen van de voormalige hollandsche armee, welke, na de inlijving van Holland in het fransche Rijk, in den dienst van het laatste Rijk zijn overgegaan, in het erroneus denkbeeld schenen te verkeren, dat de achterstallige traktementen, gratificaties, schadeloosstellingen, enz. welke hun wegens hunnen dienst bij de fransche legers competieren, bij het nederlandsche gouvernement behooren gereclameerd te worden, en considererende, dat het voor die militairen, thans, daar de vrede tusschen de verbondene Mogendheden in Frankrijk is tot stand gebracht, van belang is, dat zij, hoe eerder hoe beter, deswege worden gedesabuseerd en ingelicht;

Informeert, bij deze, alle militairen van de landmagt, welke bij de fransche legers hebben gediend, hetzij zij wederom bij de nederlandsche armee in activiteit zijn geplaatst of niet, dat zij bij het fransche gouvernement behooren te reclameren al hetgeen hun aan traktementen, gratificaties, schadeloosstellingen, enz. mogt competieren, over den tijd, welken zij bij de fransche legers gediend hebben, en dat zij hunne reclames deswegens niet aan het departement van oorlog moeten inzenden, terwijl diegene, die zulks reeds mogten hebben gedaan, bij deze, worden verwittigd, dat zij, welke in de residentie garnisoen of verblijf houden, zich, ter terug bekoming hunner stukken, kunnen adresseren aan het departement van oorlog, bureau van liquidatie, en wel dagelijks (de zon- en feestdagen uitgezonderd) van twee tot vier uren; terwijl diegene, welke buiten de residentie zijn, de terugzending hunner stukken bij missive kunnen reclameren, mits hun adres duidelijk opgevende en hun verzoek zendende aan het departement van oorlog in den Haag, met bijvoeging, op het opschrift, van het woord liquidatie.

's Gravenhage, den 29sten juni 1814.

De commissaris-generaal voornoemd,

J. H. MOLLERUS.

LEEUWARDEN, den 4 Julij.

Gelezen zijnde eene missive van den heer directeur der directe belastingen, van den 27sten der vorige maand, no. 33, daarbij inzendende de kohieren der patentplichtigen in de onderscheidene gemeenten, voor den dienst van 1814, ten einde door den Gouverneur, overeenkomstig de wet, te worden gearresteerd.

Overwegende de noodzakelijkheid, dat, vermits het dienstjaar reeds half is verlopen, de voorschreven kohieren ten spoedigsten invorderbaar worden gesteld, en in handen van de respectieve ontvangers worden overgegeven.

Voorts gemelde kohieren geëxamineerd hebbende:

Is besloten:

Art. 1. De kohieren der patentplichtigen in de onderscheidene gemeenten van deze Provincie, zoodanig die door den heer directeur der directe belastingen, voor den dienst van 1814 zijn opgemaakt en aangeboden, bij dezen te arresteren en exëcutabel te verklaren; voorts de gemelde kohieren te zenden aan den heer directeur der directe belastingen, met verzoek, om dezelve ten spoedigsten, door tusschenkomst van de controleurs, aan de onderscheidene plaatselijke besturen te doen ter hand stellen.

2. De plaatselijke besturen zullen, voor den ontvangst van deze kohieren, aan de controleurs reçu afgeven, welke reçu door laatstgenoemden aan den heer directeur zullen worden ingezonden, die daarvan eene generale staat zal formeren, waarvan hij eene door hem gecertificeerde kopij, aan den Gouverneur zal inzenden.

3. De plaatselijke besturen zullen, dadelijk na dat de kohieren der patentplichtigen bij hun zullen zijn ontvangen, dezelve stellen in handen van den ontvanger der directe belastingen van de gemeenten, welke zich onverwijld onledig zal houden, met de invordering van de onderscheidene patentplichtigen, van de verschenen een-twaalfde gedeeltens van hun verschuldigd patentregt; van deze ter handstelling der kohieren aan de ontvangers zal proces-verbaal worden geformeerd, het welk ter griffie van het plaatselijk bestuur zal worden gedeponeerd.

4. Op den eersten zondag, na dat de kohieren door de plaatselijke besturen aan de ontvangers ter invordering zullen zijn overgegeven, zal daar van bij eene bekendmaking, welke bij het eindigen van den godsdienst op de hoofdplaats der gemeente zal worden afgekondigd, en daar waar zulks gebruikelijk is worden aangeplakt, aan de patentplichtigen worden kennis gegeven, van welke bekendmaking de minute ter griffie van het plaatselijk bestuur zal blijven berusten.

5. De plaatselijke besturen zullen eene expeditie van het proces-verbaal van de overgifte van het kohier, en van de bekendmaking dat hetzelfde aan den ontvanger ter invordering is overgegeven, zenden aan den heer commissaris van het arrondissement, waar onder zij behooren; uit deze stukken zal den heer commissaris een generale staat formeren, houdende aanwijzing van den datum, waar op de kohieren aan de ontvangers zijn behandeld, en wanneer daar van bekendmaking aan de patentplichtigen is gedaan, in welke staat door hem bij den gouverneur zal moeten worden ingezonden.

6. De patentplichtigen, welke zich over hunnen aanslag in het patentregt voor den jaer 1814 bezwaard mogten bevinden, zullen hunne reclames deswegens, ingerigt overeenkomstig de bepalingen, voorkomende

De notaris C. SCHULTZ zal (by continuatie), op MAANDAG den 11den JULY 1814, des avonds ten 6 uren; ten huize van ZYLSTRA, in het Koffy-huis, te Leeuwarden, by den finalen palmflag, verkoopen:

Eene hegte en wel ter gering staande KOOPMANS HUIZINGE, thans tot een Gortmakery en Kaarsmakery worden de gebruikt, staande op den Breedzyde van de Nieuweltad, te Leeuwarden, gemerkt met letter E, no. 34, by SALOMON D LEEUWENSTEEN, als eigenaar wordende bewoond, op den 1den AUGUSTUS 1814, vry te aanvaarden; waarop geboden is f 4205 - 0 - 0.

De notarissen J. D. WIERDSMA, en C. SCHULTZ, te Leeuwarden, zullen (by continuatie), op MAANDAG den 11den JULY 1814, ten huize van JOH. ZYLSTRA, koffyschenker, te Leeuwarden, des avonds ten zes uren precies, by den finalen palmflag, publiek, presenteren te verkoopen:

- I. Eene hechte en sterke HUIZINGE met overdekte KOLFBAAN, voorheen de herberg DE DOELE genaamd, staande op de Grachtswal, by Leeuwarden, gequoteerd letter L, no. 18. Waarop geboden is f 2711 - - - :
- II. Eene fraaije HUIZINGE en TUIN, mede aldaar, tot aan den 12den MEI 1815 in gebruik by mevrouw de weduwe Wyckel, gequoteerd letter L, no. 39. Waarop geboden is f 1575 - 15 - - :
- III. Eene hechte HUIZINGE, PAKHUIS en BLEEK, staande en gelegen op Noordvliet, gequoteerd letter M, no. 2., zynde de huizinge thans in gebruik by den schipper Siebe Hendriks de Groot, en het pakhuis by de eigenaars. Waarop geboden is f 5400 - - - :
- IV. Een groot en sterk PAKHUIS, staande by de Weerklank, gequoteerd letter M, no. 273, by de eigenaars zelve in gebruik. Waarop geboden is f 3155 - - - :
- V. Eene STALLING, BERGPLAATS en twee KAMERS onder een dak, staande en gelegen naast het vorige perceel, gequoteerd letter M, no. 271 en 272. Waarop geboden is f 1111 - - - :
- VI. Twee KAMERS en een BLEEK, op de Grachtswal, naast de huizinge by den heer Godschalk bewoond, gequoteerd letter L, no. 31. Waarop geboden is f 537 - - - :
- VII. Drie KAMERS onder een dak, en een stuk GROND, op Snakkerburen, gequoteerd no. 32. Waarop geboden is f 825 - - - :
- VIII. Eene KAMER, mede aldaar, no. 30. Waarop geboden is f 120 - 5 - - :
- IX. Eene DITO, mede aldaar, no. 31. Waarop geboden is f 150 - - - :

Zynde bovenstaande vastigheden, op de respectieve ziddag te zien, des voormiddags van 10 tot 12, en des namiddags van 2 tot 4 uren, uitgezonderd no. 2, het welk alleen des namiddags te zien is.

De notaris ANDREÆ, te Leeuwarden, zal, op VRYDAGEN den 15 en 29sten JULY 1814, telkens des namiddags ten half drie uren, by de provisionele en definitive toewyzing, in de herberg het OUD BLAAUW-HUIS, op Camstraburen, by Leeuwarden, presenteren, publiek, by sryk- en verhooggeld, te verkoopen:

Vier pondematen nitmantend TERP BOUWLAND, gelegen over hoog en laag in zes pondematen, onder Britzum, by JIPPE ABES, te Wyns, in gebruik, na het rippen der vrucht te aanvaarden.

De conditien zyn te vernemen by den notaris.

De notaris WYMA, te Harlingen, zal aldaar, op den 19den JULY 1814, des namiddags ten een nur, in de herberg Roma, publiek, presenteren te verkoopen:

Eene groote party Oostzeesche en Noordsche HOUTWAREN, bestaande in Memelsche, Dantziger en Finsche groenen balken, deelen, sparren, handspaken, schoppen, tonnestaven en pypeduigen, alles nieuw en vrisch aangevoerd, leggende op de gewone plaatsen, dog de pypeduigen en tonnestaven, in het houtstek van de kooplieden HUBERT JANS, in comp., aldaar.

Voorts ten 2 uren by de beschryving, en ten 6 uren des avonds by den finalen palmflag, in gedagte herberg:

Een welbezeild driemast PINK-SCHIP, genaamd DER KLEINE HEINRICH VON HUSUM, gevoerd by kapt. John. Petersen, lang over steven 88 voeten, wyd over de berkhouten 27 voeten, hol in het beneden ruim 10 voet 7 duim, tusschen deks 5 voet 7 duim, engelsche maat, met opstaand en lopend wandt, zeil en treil, ankers en touwen, volgens inventaris, en zoo als hetzelfde is leggende, aan het Noorderhoofd, in de haven, te Harlingen.

Een welbezeild BRIK-SCHIP, de JONGE JAN genaamt, gevoerd by kapt. Simon Siebes, lang over steven 75 voet 6 duim, wyd binnen zyn weigering 20 voet 1 duim, hol in het ruim 12 voet 6 duim, vriesche maat, met opstaand en lopend wandt, zeil en treil, ankers en touwen, volgens inventaris, en zoo als hetzelfde legt in de Zuiderhaven, te Harlingen.

De notaris ANE WITTEVEEN, in de Lemmer, presenteert, publiek, by sryk- en verhooggeld, aan den meestbiedenden te verkoopen:

Een twee-en-dertigste aandeel in het KOFFE-SCHIP, genaamd DE VROUW ELISABETH, gevoerd by schipper Harmt. Falkema, leggende tot Sr. Malo.

Wie hier aan gadinge maakt, kome op DONDERDAG den 14den JULY 1814, by de finale toewyzing, ten huize van Tjalling Andries Teitsma, kastelein in het Heeren-Logement, in de Lemmer, en koope op conditien, welke ter visse leggen en kantore van den voornoemden notaris, en by wien nader onderrigting is te bekomen.

☺☺ ☺☺ **E**ene fraaije HUIZINGE aangesaam staande, op de Belkumer-markt, te Leeuwarden, letter C. no. 283, voorzien van differente geheel nieuw besimmerde en behangen Boven- en Beneder-vertrikken, een groote en gelyfke Kelder, ingang hebbende aan de straat, en verders voorzien van veele commoditeiten, kan geheel, of het Benederhuis, of de Intrek afzonderlyk worden gehuurd, om terstond te aanvaarden.

It rand genegen zynde dit HUIS uit de hand te willen koopen, wordt zulks op buitengewoon gemaklyke conditien aangeboden; adrs by G. LEVSEN, letter D, no. 79, alhier.

De ondergeteekende adverteerd, dat by hem is te bekomen: Extra beste dunne Stokholmer PEER, voor f 14 - - - : de Ton, beste KROON-PIK, voor f 25 - - - : de Ton, FLUITJES DITO, van 40 pond à f 4 - 10 - - ; grooter quantiteit voor mindere pryfen; verzoekt een ieders gunst en recommandatie.

WOUDSEND den 10 July 1814.

A. S. TROMP.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.